

18

U S T A W A

z dnia 3 stycznia 1946 r.

o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu.

Art. 1. Przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, nie objęte postanowieniami ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), stanowią nienaruszalną własność prywatną; właściciele tych przedsiębiorstw mają prawo rozporządzania nimi w ramach obowiązujących przepisów. Do tych przedsiębiorstw stosuje się przepisy art. 2 ust. 4 i 5.

Art. 2. 1. Każdy ma prawo założenia nowego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego pod warunkiem dopełnienia wymogów ustawowych.

2. Kto zakłada nowe przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe może bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych zrzeszeń gospodarczych żądać od władzy przemysłowej II instancji stwierdzenia, że zakładane przez niego przedsiębiorstwo nie należy do kategorii przedsiębiorstw, podlegających przejęciu przez Państwo albo wymagających koncesyj, przewidzianych w przepisie art. 4 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

3. Żądane zaświadczenie wyda władza przemysłowa w ciągu 2 tygodni od dnia złożenia wniosku, jeżeli treść wniosku uzasadnia, że zakładane przedsiębiorstwo nie należy do kategorii przedsiębiorstw, objętych art. 3 ust. 1 lit. A i C powołanej ustawy.

4. Nowopowstałe przedsiębiorstwa nie podlegają przejęciu na własność przez Państwo, chociażby zdolne były zatrudnić przy produkcji na jedną zmianę więcej, niż 50 pracowników. Do przedsiębiorstw tych stosuje się art. 1 niniejszej ustawy.

5. Rozporządzenie Rady Ministrów może uzależnić prowadzenie pewnych rodzajów oraz kategorii przedsiębiorstw od uzyskania koncesji.

Art. 3. Państwo zapewnia właścicielom przedsiębiorstw, objętych przepisami niniejszej ustawy, swobodę ich rozwoju oraz poparcie ich działalności gospodarczej w ramach ogólnopaństwowego planu gospodarczego.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Przemysłu oraz Aproprowizacji i Handlu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Aproprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

Minister Przemysłu:
Hilaru Minc

19

U S T A W A

z dnia 3 stycznia 1946 r.

o zmianie ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1944 r. Nr 19, poz. 98 i z 1945 r. Nr 17, poz. 93) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1. otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. § 1. Do czasu powołania stałej politycznej reprezentacji Narodu, w myśl zasad Konstytucji z dnia 17 marca 1921 r., organem Narodu w zakresie ustawodawstwa oraz kontroli nad działalnością Rządu i w zakresie nadzoru nad radami narodowymi jest Krajowa Rada Narodowa.

§ 2. Jako organy planowania działalności publicznej oraz kontroli nad rządowymi i samorządowymi organami wykonawczymi działają gminne, miejskie, powiatowe i wojewódzkie rady narodowe (art. 28).“;

2) w art. 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. W miastach, liczących ponad 200.000 mieszkańców, mogą miejskie rady narodowe powołać jako organy pomocnicze — rady dzielnicowe. Zasady powołania i zakres działania rad dzielnicowych ustala miejska rada narodowa.“;

3) w art. 5 skreśla się § 3, a dotychczasowy § 4 oznacza się jako § 3;